

RETTEEN I ROSKILDE

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 13. maj 2013 i sag nr. BS 6A-950/2012:

Vognmand Jesper Overgård Nielsen
Nebsmøllevej 63, Ortved
4100 Ringsted
mod
Natur- og Miljøklagenævnet
Rentemestervej 8
2400 København NV

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 20. april 2012. og vedrører spørgsmålet om ophævelse af Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 19. oktober 2011.

Sagsøger Jesper Overgård Nielsen har under sagen nedlagt påstand om, at sagsøgte, Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 19. oktober 2011, hvorefter Ringsted kommunes afgørelse af 28. marts 2011 om at meddele lovliggørende landzonetilladelse til vognmandsvirksomhed på ejendommen matr. nr. 15a, Ortved by, Vigersted, beliggende Nebsmøllevej 63, 4100 Ringsted, blev ændret til et afslag, ophæves, således at Ringsted kommunes afgørelse opretholdes, subsidiært at sagen hjemvises til fornyet behandling hos sagsøgte.

Sagsøgte Natur- og Miljøklagenævnet har påstået frifindelse.

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Oplysningerne i sagen

Den 13. maj 2009 modtog Ringsted Kommune en ansøgning fra sagsøger, hvori sagsøger ansøgte om tilladelse at drive vognmandsforretning fra sin bopæl Nebsmøllevej 63. Det blev oplyst, at sagsøger havde to lastbiler med 24 tons totalvægt, og at han selv kørte med begge lastbiler, da det er varierende arbejde i forhold til, hvilken af dem han skulle bruge. Han oplyste, at han kørte dagligt mellem kl. 06.00 og kl. 17.00.

Inden den 21. september 2010 indstillede Ringsted Kommune, Teknisk Forvaltning, til Plan- og Boligudvalget, at der meddeltes sagsøger afslag på etablering af en vognmandsvirksomhed, da ejendommen, jf. Kommuneplan 2009-2020 er beliggende i et landskabsområde, som er forbeholdt jordbrug-

serhverv. Endvidere blev det anført, at oplaget virkede skæmmende i det naturskønne område umiddelbart op til et skovbryn og kommunens campingplads. Med indstillingen var vedlagt nogle luftfotos.

Inden mødet den 21. september 2010 sendte sagsøger nogle kommentarer til indstillingen.

Den 28. marts 2011 meddelte Ringsted Kommune sagsøger lovliggørende landzonetilladelse til bibeholdelse af vognmandsvirksomhed.

Tilladelsen blev givet på nærmere specifikke vilkår.

Det blev i brevet nævnt, at hvis der blev klaget til Natur- og Miljøklagenævnet over tilladelsen, ville klagen have opsættende virkning, med mindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemte andet. Det blev endvidere anført, at dette betød, at tilladelsen ikke kunne udnyttes før Naturklagenævnet havde taget stilling til sagen, jf. § 60 i planloven.

Den 4. maj 2011 indgav Danmarks Naturfredningsforening klage til Natur- og Miljøklagenævnet over Ringsted Kommunes afgørelse om etablering af vognmandsvirksomhed i landzone. Det blev som baggrund for klagen blandt andet anført, at de omhandlede landskabsområder er primært jordbrugserhverv og tekniske anlæg og bebyggelse, der ikke tjener det lokale jordbrugserhvervs bør undgås i området. Endvidere, at den tilladte vognmandsvirksomhed ikke ses at overholde disse retningslinier.

Den 13. maj 2011 skrev sagsøgte til sagsøger, at man havde modtaget klage i sagen og det blev blandt andet anført, at såfremt sagen ikke blev afvist f.eks. på grund af manglende klageberettigelse manglende overholdelse af frist m.v ville sagsøger modtage kopi af klagen, når nævnet påbegyndt realitetsbehandlingen af sagen.

Den 19. oktober 2011 traf Natur- og Miljøklagenævnet afgørelse.

Afgørelsen var enstemmig og ændrede Ringsted Kommunes afgørelse af 28. marts 2011 om at meddele lovliggørende landzonetilladelse til vognmandsvirksomhed i landzonen på ejendommen matr.nr. 15 a Ortved By, Vigersted, beliggende Nebsmøllevej 63 i Ringsted til et afslag.

Af afgørelsen fremgår blandt andet:

".....

Planlovens § 35, stk. 1, bestemmer, at opførelse af ny bebyggelse eller ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer i landzone forudsætter tilladelse fra kommunalbestyrelsen. Den konkrete afgørelse træffes navnlig på grundlag af de planlægningsmæssige og landskabelige

hensyn, som ifølge lovens formål skal varetages ved administrationen af landzonebestemmelserne.

Planlovens landzonebestemmelser har bl.a. til formål at varetage planlægningsmæssige hensyn ved at hindre uplanlagt bebyggelsesudvikling i det åbne land, herunder etablering af større erhvervsvirksomheder, samt at beskytte de landskabelige og jordbrugsmæssige værdier i landzone. Det følger heraf, at erhvervsbyggeri, som ikke har forbindelse med jordbrugserhvervene, som hovedregel skal henvises til erhvervsområder i byzone.

Der er i sagen redegjort for, at kommunens tekniske forvaltning har indstillet til et afslag til det ansøgte. Forvaltningens vurdering er bl.a. baseret på, at oplagspladsens placering gør, at den er synlig i landskabet. Endvidere ligger virksomheden i et udpeget landskabsområde, hvori tekniske anlæg og bebyggelse, der ikke tjener det lokale jordbrugserhverv, bør undgås. Ejendommen ligger tæt på skovbryn både mod nordvest, øst og især mod vest, og midt i en af kommunen udpeget økologisk forbindelse. Ejendommen ligger indenfor skovbyggelinien, der netop har til formål at beskytte skovbryn mod bebyggelse. Det er oplyst for sekretariatet, at kommunen er af den opfattelse, at det ansøgte ikke kræver en dispensation fra skovbyggelinien, hvorfor en sådan ikke er givet.

Kommunens begrundelse for at meddele en lovliggørende tilladelse på vilkår var, at virksomheden kunne etableres uden de store konsekvenser for omgivelserne.

Ved vurdering af om en ansøgning om landzonetilladelse bør imødekommes, skal det ansøgte vurderes i forhold til planlovens hovedformål om at sikre en hensigtsmæssig planlægningsmæssig, landskabelig og samfundsøkonomisk udvikling og at forebygge forurening og støjulemper. Formålet med skovbyggelinien er bl.a. at sikre skovens værdi som landskabelement samt at opretholde skovbrynene som værdifulde levesteder for plante- og dyrelivet. I Natur- og Miljøklagenævnets praksis lægges der endvidere stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager.

Som hovedregel meddeles der ikke tilladelse til aktiviteter, som ikke har forbindelse med jordbrugserhvervene, uden for de områder, hvor der efter kommuneplanlægningen er mulighed herfor. Etablering af virksomheden bør som udgangspunkt ske i dertil planlagte områder.

Natur- og Miljøklagenævnet vurderer enstemmigt, at der må lægges vægt på, at det vil være landskabeligt og planlægningsmæssigt uheldigt at bibeholde vognmandsvirksomheden på den omhandlede ejendom, der ligger i et af kommunen udpeget landskabsområde med særlige natur- og landskabsværdier, indenfor skovbyggelinien, tæt på en campingplads og i et område,

der er forbeholdt jordbrugserhvervene. Vognmandsvirksomheden bør derfor rykkes til et udlagt erhvervsområde. Kommunens vurdering af, at virksomheden kan etableres uden de store konsekvenser for omgivelserne, ændrer ikke herved.

På baggrund af ovenstående finder Natur- og Miljøklagenævnet, at Ringsted Kommunes lovliggørende landzonetilladelse af 28. marts 2011 skal ændres til et afslag."

Der har været fremlagt kommuneplan for 2009-2020 med tilhørende oversigtskort. Der fremgår blandt andet heraf, at landskabsområder som hovedregel er forbeholdt jordbrugserhvervet, og at tekniske anlæg og bebyggelse, der ikke tjener det lokale jordbrugserhverv, bør undgås.

Der har været fremlagt administrationsgrundlag for landzoner for Ringsted Kommune, herunder punkt 6, Erhvervsvirksomhed og Byggeri, og med retningslinier for, hvad der normalt meddeles tilladelse til og hvad der normalt meldes afslag til, og punkt 7, Ændret anvendelse, omkring bygninger, og hvad der normalt meddeles tilladelse til og hvad der normalt meldes afslag til. Der har herudover anført tilsvarende retningslinier for så vidt angår ubebyggede arealer.

Sagsøger har fremlagt fotos, bilag 8 og 9, samt fotos over campingpladsen, bilag 10 samt korrespondance vedrørende campingplads Skovly Camping, Nebs Møllevej 65, udkast til campingtilladelse og endelig tilladelse.

Sagsøgte har ved brev af 21. marts 2013 bekræftet, at nævnet som ellers udmeldt i kvitteringsskrivelse desværre ikke i forbindelse med sagsbehandlingen om kommunens lovliggørende landzonetilladelse har videresendt klagen til ejeren af vognmandsvirksomheden, nu sagsøger. Det er endvidere i brevet anført, at "Natur- og Miljøklagenævnet har, da sagen blev oversendt fra kommunen til nævnet, hæftet sig ved, at kommunen i oversendelsesmailen af 6. maj 2011 gjorde opmærksom på, at ansøger- nu sagsøger- var blevet orienteret om klagen fra Danmarks Naturfredningsforening. Endvidere er sagsøgers bemærkninger til kommunen -til brug for kommunens udvalgs møde den 21. september 2010- indgået i Natur- og Miljøklagenævnets sagsbehandling."

Under forberedelsen af sagen blev der af retten den 3. januar 2013 truffet afgørelse, hvorefter sagsøgers søgsmål ikke kunne tillægges opsættende virkning ligesom retten ikke fandt det påkrævet, at 3 juridiske dommere deltog i hovedforhandlingen.

Der har i forbindelse med hovedforhandlingen været besigtigelse af sagsøgers ejendom og det omkringliggende område.

Forklaringer

Der er under sagen alene afgivet forklaring af sagsøger.

Sagsøger har i retten den 17. december 2012 forklaret, at han er vognmand. Han flyttede til ejendommen på Nebsmøllevej i 2001. Dengang var han ansat som lastbilchauffør i et vognmandsfirma. Han havde lastbilen med hjem hver dag.

I 2005 var han på vognmandskursus, og herefter blev han selvstændig. Han havde egen lastbil i 3 år, hvorefter han så fik yderligere en lastbil. Det var med henblik på at kunne køre lidt bredt i branchen, således at både kunne tage eksportopgaver og opgaver med at køre for de lokale.

Han bor med sin familie på ejendommen. Vendepladsen, der ses på fotos, har han selv etableret. Det gjorde han for at undgå at bakke ind med lastbilen fra offentlig vej. Vendepladsen består af knust beton og ærtesten. På den måde ligner den så resten.

Den ene lastbil er nu sat til salg. Det er for dyrt i vægtafgift og forsikring at have to lastbiler. I dag er hans vognmandsvirksomhed rettet mod kørsel for de lokale blandt andet de lokale landmænd og også kirkerne. Han har nogle containere, cirka 10, der er lejet ud til forskellige institutioner.

Stedet ser ud som det, der ses på fotos, bilag 9.

I 2010, jf. bilag 1 d, så det anderledes ud. Det er korrekt, at der ses en gravemaskine. Den blev brugt til at etablere vendepladsen med. Sagsøger havde fået lov at låne gravemaskinen mod at flytte den for en kunde. Containerne bruges navnlig i høsten, hvor der køres korn for landmændene. Det er en stor del af hans omsætning. Herudover kører han med grus, sten og brænde til de lokale, ligesom han kører med juletræer og grus for det lokale gods. Det har stor betydning for ham at blive på stedet. Det er i relation til de lokale kunder. Han vil ikke kunne leje sig ind nogle andre steder. Generelt har der også været mindre at lave på grund af krisen og diesel er blevet dyrere. Hele hans fortjeneste ryger, hvis han skal til at køre længere. Hver en kilometer tæller. Det er kun Tina Dombroski fra Ringsted Kommune, der har været ude og se forholdene. Der har ikke været andre ude fra kommunen eller fra sagsøgte. Herudover har vel Arne Hastrup fra Naturfredningsforeningen set stedet.

Sagsøgers nabo er campingpladsen. De træer, der stod i skellet mod campingpladsen har ændret karakter siden 2010. De er blevet beskåret kraftigt for 1½ år siden, formentlig i starten af 2011 eller i slutningen af 2010. Det er ikke sket i 2012. Man kan se igennem fra begge sider. Der er helt åbent nu. Man kan fra sagsøger se campingvogne og butikken samt det private hus. Der er ikke kommet nogle autocampere endnu.

Sagsøger fik ikke oplysning om, at der var indgivet klage fra Naturfredningsforeningen. Det konstaterede han først hos sin advokat. Der er ikke andre, der har klaget nogensinde. Naboerne bakker ham op.

Den daglige kørsel på stedet foregår på den måde, at han kører ud om morgenen og kommer hjem om aftenen. Det er således alene to gange daglig. Sagsøger anmodede sagsøgte om at besigtige stedet. Han vidste godt fra Tina Dombroski, at der var indgivet klage til sagsøgte. Han bad dog ikke om

at få selve klagen tilsendt. Adspurgt, hvorfor han ikke søgte tidligere om tilladelse, men først i 2009, udtaler sagsøger, at han ikke var klar over, at man skulle søge. Det er korrekt, at han tidligere har ansøgt om tilladelse til at opføre en stålhal, men det var til brug for landbrugsmaskinerne på ejendommen. Det var formentlig i 2006, at han søgte, og hvorefter han fik afslag. Det var i forbindelse med, at han ansøgte om at etablere førstesal på ejendommen, at Tina Dombrovski fra Ringsted Kommune var ude og se hans ejendom. Hun spurgte, om han havde søgt tilladelse til vognmandsvirksomheden og sagde, at det skulle han gøre. Han havde ikke tænkt over, at han havde skiftet fra at være ansat chauffør til at blive selvstændig vognmand i 2005, og at han skulle ansøge om tilladelse. Ringsted er cirka 10 km væk. Det er den nærmeste store by. Der er cirka 600 meter ned til Ortved og en 2-3 km til Jystrup.

Sagsøger har under hovedforhandlingen forklaret, at han kan vedstå den forklaring, han har afgivet tidligere og som er gengivet i rettens kendelse af 3. januar 2013.

Han har supplerende forklaret, at han ikke kan få det til at løbe rundt økonomisk, hvis han skal køre længere. Han vil i givet fald få underskud. underskud.

Omkring træfældningen på comingpladsen har han talt med en kammerat, der deltog heri og som blev udsat for en arbejdsulykke i den forbindelse. Sagsøger er derfor i dag sikker på, at træfældningen skete i september - oktober 2010.

Han kører stadigvæk med træ til det lokale gods. Det brænde, der ligger på vendepladsen i dag, er hans eget. Marken er pløjet op og det er planen, at der blandt andet skal sås majs.

De kommentarer der findes i de små firkantede bokse i bilag 2, er nogle kommentarer, som han har lavet til sin advokat efterfølgende. Det er ikke kommentarer, der er sendt til offentlige myndigheder.

Han har inde i huset et lille kontor. Det ligger på 1. sal.

Han har ikke i perioden den 21. september 2010 til den 28. marts 2011 skrevet til kommunen om de fældede træer, men han er sikker på tidspunktet om træfældningen ud fra oplysningerne fra kammeraten, der kom til skade i den sammenhæng.

Jfr. bilag 18 vidste han godt, at der var indgivet en klage fra Naturfredningsforeningen. Det fik han at vide telefonisk fra Tina Domprovski. Han har dog ikke hørt, at kommunen ikke havde bemærkninger til klagen. Han regnede ud fra bilag 14 med, at han fik klagen af se, og at han fik lejlighed til at komme med bemærkninger.

Parternes synspunkter

Sagsøger har under sagen til støtte for påstandene i påstandsdokument af 8. april 2013 anført følgende:

Sagsøger gør overordnet gældende, at sagsøgtes afgørelse er uproportional, hvilket dels hænger sammen med en utilstrækkelig belysning af de faktuelle omstændigheder, dels en - alt for - indsnævrende fortolkning af planlovgivningen sammenholdt med kommunalbestyrelsen planlægningsmæssige kompetence.

Herunder gøres det gældende, at sagsøgte ikke er blevet partshørt på betryggende vis. Dels har sagsøger, jf. bilag 2, inviteret kommunen ud på ejendommen for en nærmere forklaring - dog uden respons. Dels har sagsøger i forbindelse med Natur- og Miljøklagenævnets behandling ikke modtaget en kopi af klagen fra Danmarks Naturfredningsforening, som sagsøgte har fremlagt som bilag F, jf. bilag 14 og K. Det er i den forbindelse en skærpende omstændighed, at de fotos, der foreligger i sagen, jf. bilag 1, er misvisende.

Følgelig gøres det også gældende, at sagsøgte ikke har forholdt sig til helt centrale faktuelle forhold i sagen, herunder bl.a. følgende forhold:

- sagsøger har også forud for opstart af egen virksomhed haft lastbiler på ejendommen. Dette var som led i hans ansættelse i anden vognmandsvirksomhed, hvilket der ikke er planmæssigt noget til hinder for.
- sagsøger anvender ikke 2 lastbiler som oprindeligt ansøgt om, men kun 1 lastbil.
- vendepladsen er hverken større eller mere iøjefaldende, end hvad sædvanligt landbrug kræver, hvilket der ligeledes ikke er noget planmæssigt til hinder for.
- sagsøger kører som en væsentlig del af sin virksomhed for jordbrugserhvervene i området, herunder under høst mv.
- vognmandsvirksomheden er på ingen måde til gene for omgivelserne.

Vedrørende sidstnævnte punkt - at vognmandsvirksomheden på ingen måde er til gene for omgivelserne - støttes dette på følgende konkrete forhold:

- vendepladsen vil ikke være synlig i landskabet på sigt, idet sagsøger har plantet afskærmningsbælter. Disse er imidlertid ikke blevet besigtiget i forbindelse med sagsøgtes behandling af

sagen, hvorimod sagsøgte tværtimod ses at have lagt vægt på ikke fyldestgørende billeddokumentation, jf. bilag 1.

- det smukke og værdifulde skovbryn, som der henvises til i klagen fra Danmarks Naturfredningsforening, jf. bilag F, er delvist fældet i forbindelse med udvidelsen af campingpladsen på naboejendommen, jf. bilag 10 sammenholdt med bilag 1b og 16.

Ligeledes gøres det gældende, at der ikke er belæg for sagsøgtes vurdering, hvorefter netop det område, hvor ejendommen er beliggende, er et område med særlige natur- og landskabsværdier i et sådant omfang, at dette skulle være til hinder for sagsøgers virksomhed.

Nok er området udlagt til landskabsområde, men der ses ikke at være tale om specielle beskyttelsesforhold. At området er udlagt til landskabsområde er snarere en residualbetegnelse for områder i landzonen, der netop ikke er beskyttelsesområder.

I overensstemmelse hermed er der ikke tale om et egentligt jordbrugsområde, dvs. udelukkende til brug for jordbrugserhvervene, jf. som bilag 5 kortbilag fra regionsplanen, og derudover har der tidligere gået en jernbane mellem skoven og sagsøgers ejendom, jf. bilag 6.

At ejendommen er inden for skovbyggelinjen ses derudover ikke automatisk at kunne medføre et afslag, ligesom det forhold, at der er en campingplads som nabo, skulle være et problem for sagsøgers virksomhed - tværtimod. Sagsøgers kørsel fra ejendommen om morgenen og tilbage igen til ejendommen efter endt arbejdsdag ses at være ganske ubetydelig i sammenligning med den øvrige trafik og løbende trafik til og fra campingpladsen. Hvis der er plads til en campingplads, skulle der nok også kunne være en vendeplads på sagsøgers ejendom. Endelig campingtilladelse med vilkår om udvidelse til brug for autocampere i skovbrynet ind mod sagsøgers ejendom vedlægges som **bilag 17**.

Endelig gøres det gældende, at sagsøgte slet ikke har forholdt sig til at imødekomme sagsøgers virksomhed ved at stille en række relevante betingelser, herunder i forhold til størrelsen af vendeplads, omfanget af materiel og synlighed. Dette ud fra det sædvanlige proportionalitetsprincip.

Kommunens afgørelse, dvs. meddelelse af landzonetilladelse, som herunder har været oppe og vende i såvel plan- og boligudvalget som i byrådet, forekommer på denne baggrund at være den rigtige, og der ses ikke at være hjemmel til - hverken i planlovgivningen eller plangrundlaget - at foretage en indskrænkning af kommunens planlægningsmæssige beføjelse som sket ved sagsøgtes afgørelse om at ændre tilladelsen til et afslag.

Sagsøgte afgørelse betyder derimod i realiteten, at tilladelse til vognmandsvirksomhed så godt som aldrig - dvs. uanset størrelse - kan opnå tilladelse i en landzone, uanset at der i lovgivningen er dispensationsmulighed herfor. Hvis afgørelsen således skulle følges, vil der i strid med de forvaltningsretlige principper være tale om at sætte skøn under regel, ligesom proportionalitetsprincippet vil være tilsidesat."

Sagsøgte har til støtte for frifindelse påstanden i påstandsdokument af 5. april 2013 anført følgende:

Det gøres overordnet gældende, at Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 19. oktober 2011 (bilag 4) er lovlig og gyldig. Natur- og Miljøklagenævnet har med rette ændret Ringsted kommunes lovliggende landzonetilladelse af 28. marts 2011 til bibeholdelse af vognmandsvirksomhed på ejendommen matr.nr. 15a, Ortved By, Vigersted, beliggende Nebsmøllevej 63, 4100 Ringsted (bilag 3) til et afslag.

Afgørelsen er ikke truffet på et mangelfuldt eller fejlagtigt grundlag, og den er heller ikke i øvrigt behæftet med mangler, som sammen eller hver for sig medfører, at afgørelsen er ugyldig.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1, beror på en konkret skønsmæssig afvejning af hensyn. Ved afgørelsen har Natur- og Miljøklagenævnet inddraget de relevante hensyn i sagen, herunder planlovens hovedformål om at sikre en hensigtsmæssig planlægningsmæssig, landskabelig og samfundsøkonomisk udvikling og at forebygge forurening og støjulemper, samt hensynet til, hvilken betydning en afgørelse om landzonetilladelse kan få for fremtidige lignende sager.

Der er ikke grundlag for at tilsidesætte Natur- og Miljøklagenævnets skønsmæssige afvejning af hensynet til sagsøgers interesse i at bibeholde vognmandsforretningen på ejendommen overfor de hensyn, som skal varetages ved administrationen af landzonereglerne, bl.a. at hindre uplanlagt bebyggelsesudvikling i det åbne land, herunder etablering af erhvervsvirksomheder, samt at beskytte de landskabelige og jordbrugsmæssige værdier i landzone.

Natur- og miljøklagenævnet har således med rette omgjort Ringsted kommunes afgørelse og fundet, at den ansøgte vognmandsvirksomhed ikke bør ligge på den pågældende ejendom. Herved har nævnet med rette bl.a. lagt vægt på, at det vil være landskabeligt og planlægningsmæssigt uheldigt at bibeholde vognmandsvirksomheden på den omhandlede ejendom, der ligger i et af kommunen udpeget landskabsområde med særlige natur- og landskabsværdier, inden for skovbyggelinjen, tæt på en campingplads og i et område, der er forbeholdt jordbrugerhvervene.

Der er ikke under retssagen fremkommet nye oplysninger eller beviser i

forhold til Natur- og Miljøklagenævnets afgørelsesgrundlag, hvorfor der henvises til den begrundelse, der er anført i nævnets afgørelse (bilag 4, side 3-4).

Det bestrides, at Natur- og Miljøklagenævnets sagsoplysning er utilstrækkelig, idet det bemærkes, at det ikke er nærmere anført, hvilke yderligere sagsoplysningskridt nævnet skulle have foretaget.

Med hensyn til det forhold, at nævnet ikke har foretaget besigtigelse af ejendommen i forbindelse med sagens behandling, bemærkes, at nævnet selv afgør, om det er nødvendigt at foretage besigtigelse, jf. § 17 i bekendtgørelse nr. 1097 af 17. september 2010 om forretningsordenen for Natur- og Miljøklagenævnet. Nævnet er således ikke forpligtet til at foretage besigtigelse i en given sag. Endvidere bemærkes, at kommunen har foretaget besigtigelse i sagen, og at der er fremlagt fotomateriale (bilag B), som belyser de faktiske forhold på tilstrækkelig vis. Nævnet har således med rette fundet, at der ikke var behov for besigtigelse i nærværende sag.

For så vidt angår det af sagsøger anførte vedrørende områdets karakter bemærkes, at det fremgår af kommuneplanen 2009-2020 for Ringsted kommune, at ejendommen er beliggende i en økologisk forbindelse i et udpeget landskabsområde, som er forbeholdt jordbrugserhvervet, og hvori tekniske anlæg og bebyggelse, der ikke tjener det lokale jordbrugserhverv, bør undgås, jf. bilag C, side 8 og bilag D. Landskabsområderne indeholder værdifulde naturområder, bevaringsværdige landskaber og kulturhistoriske værdier, jf. kommuneplanens redegørelsesdel (bilag C, side 9). Natur- og Miljøklagenævnet har derfor med rette lagt disse forhold til grund ved afgørelsen. Ligeledes har nævnet med rette lagt vægt på, at ejendommen er beliggende inden for skovbyggelinjen og ved siden af en campingplads.

Med hensyn til sagsøgers anbringender om, at det ikke er indgået i Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse, at sagsøger har plantet afskærmningsbælter, bemærkes, at som det fremgår af afgørelsen, er Ringsted kommunes vurdering af, at virksomheden kan etableres uden de store konsekvenser for omgivelserne, bl.a. som følge af den etablerede beplantning, indgået i afgørelsen. Nævnet har imidlertid fundet, at dette forhold ikke kunne føre til et andet resultat.

Det bestrides, at proportionalitetsprincippet ikke er iagttaget. Natur- og Miljøklagenævnet har med rette fundet, at de hensyn, der skal varetages i medfør af planlovens § 35, i denne sag vejer tungere end hensynet til sagsøgers interesse i at kunne bibeholde vognmandsvirksomheden på ejendommen. Disse hensyn vil ikke kunne varetages på en mindre indgribende måde, herunder ved meddelelse af landzonetilladelse på vilkår.

For så vidt angår det anførte om, at der ikke i planlovgivningen eller i plangrundlaget er hjemmel til at "foretage en indskrænkning af kommunens

planlægningsmæssige beføjelse som sket ved sagsøgtes afgørelse om at ændre tilladelsen til et afslag" bemærkes, at det følger af planlovens § 58, stk. 1, nr. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 35, stk. 1, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet til fuld prøvelse.

Den omstændighed, at Ringsted kommune fandt, at der var grundlag for at meddele landzonetilladelse, kan således ikke føre til, at nævnet er afskåret fra at korrigere afgørelsen, således at den bringes i overensstemmelse med praksis. Endvidere bemærkes, at som anført ovenfor er Ringsted Kommunes vurdering af, at virksomheden kan etableres uden de store konsekvenser for omgivelserne, indgået i afgørelsen, men nævnet fandt, at dette forhold ikke kunne føre til et andet resultat.

Det bestrides, at nævnet ved afgørelsen har sat sit skøn under regel, og at afgørelsen skulle være udtryk for, at det ikke er muligt at opnå landzonetilladelse til vognmandsvirksomhed i landzone.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse er, som det fremgår af afgørelsen, truffet på baggrund af en gennemgang og konkret vurdering af alle relevante oplysninger, herunder indholdet af kommuneplanen og det fremsendte bilags- og fotomateriale, og under inddragelse af de af sagsøger fremsatte synspunkter. Den omstændighed, at sagsøger er uenig i resultatet af afvejningen af de modstående hensyn, kan ikke føre til, at afgørelsen er ugyldig.

Med hensyn til det af sagsøger anførte om, at sagsøger ikke er blevet partshørt under nævnets behandling af sagen, bemærkes, at sagsøgers brev til Ringsted kommunes Plan- og Boligudvalg (bilag 2) er indgået i grundlaget for nævnets afgørelse. De synspunkter, som sagsøger fremsatte i forbindelse med Ringsted kommunes behandling af ansøgningen om landzonetilladelse, og som i vidt omfang svarer til de synspunkter, sagsøger har fremsat under retssagen, er således indgået i nævnets afgørelsesgrundlag. Endvidere har nævnet fra Ringsted kommune fået oplyst, at sagsøger af kommunen er blevet gjort bekendt med Danmarks Naturfredningsforenings klage, jf. bilag K. Eventuel manglende partshøring var således under alle omstændigheder konkret uvæsentlig for sagens udfald.

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Sagsøgerens ejendom Nebs Møllevej 63 er jf. kommuneplan 2009-2020 beliggende i et landskabsområde, der er forbeholdt jordbrugserhverv. Etablering af vognmandsvirksomhed på stedet kræver tilladelse efter planlovens § 35. Sagsøgers virksomhed er ikke i forvejen lovligt etableret.

Af planlovens § 1 fremgår, at lovens hovedformål er at sikre en hensigtsmæssig planlægning, således at den sammenfattende planlægning forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen og medvirker til at værne landets natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelse af dyre- og plantelivet, herunder blandt andet også særligt at forebygge støjulemper og forurening.

Som anført i nævnets afgørelse fremgår det af planlovens § 35 stk. 1, at opførelse af ny bebyggelse eller ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer i landzone forudsætter tilladelse fra kommunalbestyrelsen, og således, at den konkrete afgørelse træffes navnlig på grundlag af de planlægningsmæssige og landskabelige hensyn, som ifølge lovens formål skal varetages ved administrationen af landzonebestemmelserne.

Ved vurdering af, hvorvidt ansøgning om landzonetilladelse bør imødekommes, skal det ansøgte vurderes ud fra planlovens hovedformål.

Det er i kommunens afgørelse blandt andet nævnt, at der er sket skærmende beplantning i form af to rækker grantræer mod nord og et 50 meter læbælte mod øst, og at disse efter tilvækst vil virke afskærmende fra de fleste betragtningsvinkler. Tilladelsen er af kommunen givet, da det vurderes, at virksomheden kan etableres uden store konsekvenser for omgivelserne.

Nævnet har i afgørelsen blandt andet anført, at der lægges stor vægt på lovens almene formål, og uanset den enkelte sags betydning er begrænset. Det er anført, at der i vurderingen derfor også indgår overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for lignende sager.

Uanset nævnet ikke har besigtiget ejendommen, er der ikke lovkrav herom og sagsøgte i sagen haft beskrivelse af forholdene fra Teknisk Forvaltning og adgang til fotomateriale omkring ejendommen, hvilket i det væsentlige ikke adskiller sig fra de forhold, der kunne konstateres under besigtigelsen.

Nævnet har ensstemmigt vurderet, at *"der må lægges vægt på, at det vil være landskabeligt og planlægningsmæssigt uheldigt at bibeholde vognmandsvirksomheden på den omhandlede ejendom, der ligger i et af kommunen udpeget landskabsområde med særlige natur- og landskabsværdier, indenfor skovbyggelinien, tæt på en campingplads og i et område, der er forbeholdt jordbrugserhvervene. Vognmandsvirksomheden bør derfor rykkes til et udlagt erhvervsområde. Kommunens vurdering af, at virksomheden kan etableres uden de store konsekvenser for omgivelserne, ændrer ikke herved."*

Der er af sagsøgte, som har en sammensætning med særlig sagkundskab, herved udøvet et konkret skøn, og retten finder ikke grundlag for at tilside-

sætte sagsøgtes skønsmæssige afvejninger af hensyn til sagsøgers interesse i at kunne drive sin vognmandsvirksomhed på ejendommen overfor de hensyn, der skal varetages ved administrationen af landzonereglerne. Herunder er der heller ikke grundlag for at statuere, at et proportionalitetsprincip skulle være tilsidesat i den sammenhæng.

Ud fra sagsøgtes kvitteringsbrev af 13. maj 2011 til sagsøger burde sagsøgte imidlertid have sendt en kopi af klagen fra Naturfredningsforeningen til sagsøger. Sagsøger var dog orienteret om, at der var klaget, og henset til indholdet af klagen og faktum heri sammenholdt med sagsøgtes afgørelse og begrundelse jf. ovenfor, findes det godtgjort, at der ikke ved en partshøring af sagsøger kunne være fremkommet noget, der ville have ført til et andet resultat.

Det ovennævnte forhold kan derfor ikke føre til, at afgørelsen er ugyldig, og det er heller ikke godtgjort, at afgørelsen iøvrigt skulle være truffet på mangelfuldt eller fejlagtigt grundlag.

Det bemærkes, at det oplyste om, at der på naboejendommen, campingpladsen, er fældet en række træer ved skellet og skovbrynet, ikke i nærværende sag kan føre til andet resultat.

Sagsøgtes frifindelsespåstand tages herefter til følge.

Sagsøger betaler 36.878 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte. Herunder er der tilkendt sagsøgte 35.000 kr. som passende beløb til dækning af advokatbistand og 1.878 kr. til dækning af udgift til materialesamling.

Der er ved beløbet til advokatbistand taget udgangspunkt i de vejledende retningslinier for sagsgenstande mellem 0- 50.000 kr., og det forhold, at der tillige har været afholdt mundtlig formalitetsprocedure udover hovedforhandling af en dagsvarighed.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte Natur- og Miljøklagenævnet frifindes.

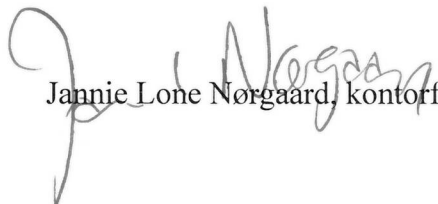
Inden 14 dage fra dato betaler sagsøger Jesper Overgård Nielsen 36.878 kr. sagsomkostninger til sagsøgte.

Annette Hagdrup
dommer

/cebu

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten i Roskilde, den 13. maj 2013.

Jannie Lone Nørgaard, kontorfuldmægtig